

**UCHWAŁA NR XVI/124/20
RADY GMINY MIEŚCISKO**

z dnia 27 stycznia 2020 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi
Prokuratora Rejonowego w Wągrowcu na uchwałę Nr XIX/108/16 Rady Gminy Mieścisko z dnia
25 maja 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy
Mieścisko.**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2019 r. poz.506 ze zm.) w związku z art.54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U.z 2019 r. poz.2325) Rada Gminy Mieścisko uchwala, co następuje:

- § 1.** Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Prokuratora Rejonowego w Wągrowcu na uchwałę Nr XIX/108/16 Rady Gminy Mieścisko z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Mieścisko wraz z odpowiedzią na skargę, o treści wskazanej w załączniku do niniejszej uchwały.
- § 2.** Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mieścisko.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Gminy Mieścisko

Kamila Mazurek

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Wągrowcu

Organ, którego działanie zaskarżono: Rada Gminy Mieścisko

ul. Plac Powstańców Wielkopolskich 13

62-290 Mieścisko

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz.2325) Rada Gminy Mieścisko wnosi o oddalenie skargi oraz zasądzenie od Skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Rada Gminy Mieścisko 25 maja 2016 roku podjęła uchwałę Nr XIX/108/16 w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Mieścisko.

Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu, który nie stwierdził jej nieważności.

Skargą z dnia 7 stycznia 2020 roku (data wpływu 16.01.2020 r.) Prokurator Rejonowy w Wągrowcu, zaskarżył w części wyżej wymienioną uchwałę rady, wnosząc o stwierdzenie nieważności § 6 ust. 1-3, § 7 ust.1-2 oraz § 16 ust 1-3 pkt 1-2 oraz ust.4 zaskarżonej uchwały.

Skarżący zarzucił radzie:

„1. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz.2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i nałożenie w przepisie § 6 ust. 1-3 zaskarżonej uchwały na właścicieli nieruchomości obowiązku uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego w sposób niezagrożający życiu i zdrowiu ludzi i zwierząt oraz nakazanie im uprzątnięcia ich w miejsca niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszych i pojazdów,

2. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz.2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i zobowiązanie w przepisie § 7 ust. 1-2 do naprawy pojazdów samochodowych związanych z ich bieżącą eksploatacją na terenie nieruchomości pod warunkiem niespowodowania zanieczyszczenia wód lub gleby oraz uciążliwości dla sąsiadów,

3. istotne naruszenie przepisów art. 7 Konstytucji RP, art 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz.2010) poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i nałożenia obowiązków w przepisie § 16 ust. 1-3 pkt 1-2 i ust. 4 na właścicieli lub opiekunów psa do wyprowadzania go na smyczy i w kagańcu, wyłącznie przez osoby dorosłe”.

Organ nie zgadza się z zarzutami skargi

Skarżący, pomimo zarzutu naruszenia przez radę art. 7 Konstytucji, poprzez zaskarżone powyżej paragrafy regulaminu, nie tylko nie przytoczył w skardze treści powołanego artykułu, ale również w żaden sposób nie wykazał w uzasadnieniu skargi na czym to istotne naruszenie art.7 Konstytucji polega. Wskazując na niekonstytucyjność wskazanych w uchwale regulacji nie określił jaka zasada wynikająca z Konstytucji została zaskarżonymi zapisami uchwały naruszona.

Nie sposób również odnieść się zarzutu rażącego naruszenia art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, również w tym zakresie skarga nie zawiera żadnego wyводу prawnego.

Przepisem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w brzmieniu obowiązującym w dacie uchwalenia zaskarżonej uchwały (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 250), ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku dotyczących uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

Prokurator zarzucił radzie, że zapisem § 6 zaskarżonej uchwały, zgodnie z którym:

„1. Właściciele nieruchomości mają obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, w sposób niezagrażający życiu i zdrowiu ludzi i zwierząt.

2. Uprzątnięcia zanieczyszczeń wymienionych w ust. 1 należy dokonać niezwłocznie po ich pojawieniu się, a jeśli ich występowanie spowodowane jest opadami atmosferycznymi, po ustąpieniu opadu.

3. Zanieczyszczenia, o których mowa w ust. 1 należy uprzątnąć w miejsca niepowodujące zakłóceń w ruchu pieszych i pojazdów”.

- rada przekroczyła upoważnienie ustawowe, wynikające z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b w/w ustawy.

Zdaniem Skarżącego takie stanowisko jest zgodne z przyjętą linią orzecniczą sądów administracyjnych. Tymczasem w chwili podejmowania zaskarżonej uchwały orzecznictwo w powyższej sprawie dopiero się kształtowało. Wskazany w uzasadnieniu skargi wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego zapadł 21 czerwca 2017 roku, rok po podjęciu zaskarżonej uchwały.

O przekroczeniu upoważnienia ustawowego, zdaniem skarżącego, świadczy również, treść § 7 zaskarżonej uchwały, przyjętej w 2016 roku. Jako potwierdzenie swojego stanowiska Skarżący powołuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 czerwca 2017 roku, sygn. II OSK 2873/15.

Skarżący wskazuje również, że treść §16 zaskarżonej uchwały także stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 4 ust 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zdaniem skarżącego, nałożenie na właścicieli lub opiekunów psa obowiązków do wyprowadzania ich w miejsca publiczne na smyczy, a psa rasy uznanej za agresywny lub zachowującego się w sposób agresywny na smyczy i w kagańcu prowadzi do niehumanitarnych działań i nadmiernego ograniczenia praw właścicieli zwierząt. Takie stanowisko, zdaniem Skarżącego, znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Zdaniem skarżącego, nałożenie na właścicieli lub opiekunów psów obowiązku ich wyprowadzania na smyczy, a w przypadku psów agresywnych dodatkowo w kagańcu, prowadzi do niehumanitarnych działań i nadmiernego ograniczenia praw właścicieli zwierząt. Takie stanowisko, zdaniem Skarżącego, podzielają sądy administracyjne. Z tym zarzutem rada również się nie zgadza. Nie uwzględnia on w żaden sposób praw pozostałych mieszkańców przebywających na terenach użyteczności publicznej dla których pies bez smyczy czy kagańca może stanowić realne zagrożenie, a na pewno uciążliwość, która powinna być brana pod uwagę w regulacjach uchwałodawczych.

Ponadto przepis art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku nakazuje wprost radzie określenie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi. Trudno określić właścicielom zwierząt obowiązki związane z ich posiadaniem, równocześnie nie ograniczając w jakimś zakresie ich praw.

Odnosząc się natomiast do powołanego przez Skarżącego orzecznictwa w tej materii, warto przywołać Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2015 roku, sygnatura II OSK 618/14, zgodnie z którym „Nałożenie w uchwale rady miasta obowiązków na właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe jest zgodne z celem art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, a przedstawicieli niektórych ras w kagańcu i na smyczy nie koliduje z regulacją art. 4 ust. 2 pkt 6. W istocie bowiem precyzuje obowiązek utrzymania zwierzęcia na uwieży właściwej dla danego gatunku. Tak sprawowana kontrola nad zwierzęciem daje większe prawdopodobieństwo

zniwelowania uciążliwości i zagrożenia osób przebywających na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku niż kontrola werbalna czy kontrola gestem”.

Ze względu na istotne zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, które weszły w życie 9 września 2019 roku, organy uchwałodawcze gmin zobowiązane są do podjęcia w najbliższym czasie uchwał, w tym regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gmin, zgodnych z aktualnym stanem prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę należy przyjąć, że Rada Gminy Mieścisko, dokonując zaskarżonych zapisów w uchwale nie wykroczyła poza przyznany jej zakres delegacji ustawowej, co uzasadnia oddalenie skargi.

Uzasadnienie

do uchwały Nr XVI/124/20 Rady Gminy Mieścisko z dnia 27 stycznia 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Rejonowego w Wągrowcu na uchwałę Nr XIX/108/16 Rady Gminy Mieścisko z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Mieścisko.

Rada Gminy Mieścisko na XIX sesji Rady w dniu 25 maja 2016 r. podjęła uchwałę Nr XIX/108/16 Rady Gminy Mieścisko z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Mieścisko.

W dniu 16 stycznia 2019 r. wpłynęła do Rady Gminy Mieścisko skarga Prokuratora Rejonowego w Wągrowcu z dnia 07 stycznia 2020 r. skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na uchwałę Nr XIX/108/16 Rady Gminy Mieścisko z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Mieścisko o stwierdzenie nieważności §6 ust. 1-3, §7 ust. 1-2 oraz §16 ust.1-3 pkt 1-2, ust.4 zaskarżonej uchwały.

Zgodnie z art.54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj.Dz.U.z 2019 r. poz.2325) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi (w przedmiotowej sprawie organem tym jest Rada Gminy Mieścisko) przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia.

W świetle powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne celem wypełnienia obowiązków nałożonych w/w ustawą na organ gminy.